

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Cabaone Maurusiorum duce. Cap. XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

EVAGR. HISTORIAE

In qua quidem seditione Hypatius & Pompeius à plebe ad tyrannidem occupandam compulsi, plebe deucta mandato Iustiniani capite multati fuerunt, & in mare projecti. In qua dimicatione tringenta hominum millia cecidisse memorat Procopius.

De Vandalorum rege Onoricho, & Christianis quorum lingua ab illo euulsa fuerunt.

Caput XIII.

AB eodem auctore historiã Vandalorum literis mandante narratur res præclarissimæ & plane dignæ, quæ memoriæ sempiternæ cõmendentur, de quibus iam dicturus venio. Onorichus, qui post Genzerichum in imperium successit, & hæresi Arianæ addictus fuit, aduersus Christianos, qui Libyam incolebãt, maximã exercuit crudelitatem. Nam eos, qui rectam & sanam tuebantur doctrinam, vi coegit ad opinionem Arianam se transferre: & eos qui neutiquam eius voluntati cedebant, ignis incendio & alijs infinitis mortis generibus è medio sustulit: quibusdam verò excidit linguas. Quos quidem Constantinopoli, cum eo profugissent, se oculis aspexisse docet Procopius, & perinde locutos, atque eos, quibus nihil tale accidisset: ac tamen linguæ essent radicitus excisæ, voces articulatim protulisse, & clarè distincteque locutos esse. Quod quidem miraculi genus fuit, nouum certe & penè incredibile. De quibus in edicto Iustiniani fit mentio: quorum duo, vt idem scribit Procopius, lapsi sunt. Nã vt primũ voluerunt cū mulieribus colloqui, vox illis adẽpta fuit, nec donũ Martyrij amplius cum illis permãsit.

De Cabaone Maurusiorum duce. Cap. XV.

Aliud præterea miraculum commemorat dignum plane admiratione, quod in hominibus (qui licet id temporis religione à nobis dissentirent, piè tamen se in vita gesserunt) Dei seruatoris virtute factum est. Cabaonem narrat Maurusius circiter Tripolim accolentibus præfuisse. Iste Cabaones (Procopij enim ver

bis

bis præclare admodum de his rebus differentis vtar) simul atque accepit Vandalos contra se arma tulisse, ista e-
 git. Primum edicit omnibus, qui eius ditioni parebant, v-
 tum ab omni iniustitia, tum à cibarijs, quæ ad luxum
 facerent, tum maximè omnium à mulierum consuetudi-
 ne se abstinerent. Deinde duo valla construxit, in quo-
 rum altero ipse vnà cum viris omnibus castra locauit: in
 alterum mulieres conclusit: minatusque est si quis fortè ad
 vallum mulierum iret, eum morte multatum fore. Po-
 stea missis chartaginè speculatoribus, imperat ista: vt simul
 atque Vádali in expeditione constituti, templum aliquod
 à Christianis cultu & veneratione dignatum, turpiter vi-
 olare aggredierentur, ipsi, quæ facta essent, diligenter cõ-
 syderarent: & cum Vandali ex eo loco discederent, i-
 psi templum, à quo Vandali abiissent, contra quàm fecif-
 sent Vandali, purgare cohonestareque conarentur: eum-
 que dixisse fertur, se Deum, quem colebant Christiani,
 ignorare quidem, esse tamen verisimile, si tam potens sit,
 quàm prædicatur, & vlturum eos, qui ipsum afficiunt cõ-
 tumelia, & qui honore & obseruantia prosequuntur, e-
 os defensurum. Speculatores igitur, cum venissent
 Chartaginem, dedere operam, vti bellicum Vandalorum
 apparatus, penitus cognoscerent. Ac simul vt Van-
 dali Tripolim versus iter susceperunt, speculatores ha-
 bitu vili & abiecto induti, sequuntur. Vandali autem,
 templa Christianorum, sicut primo die, spoliare aggredi-
 untur, equos aliaque animalia in ea introducere: nihil
 denique turpitudinis prætermittunt, aut contumeliæ, sed
 suam ipsorum libidinem cœperunt & intemperantiam ex-
 plere, sacerdotes, quos prehenderunt, verberibus cedere,
 lacerare eorum terga, ex illisque complures sibi seruire
 mandarunt. Vt primum verò inde decessère, specula-
 tores Cabaonis faciunt, quod illis fuit imperatum.

Nam statim aggrediuntur templa perpurgare, fimum &
 si quid aliud per impietatem ingestum fuit, diligenter
 educere, omnes accèdere cereos, prosequi magna reue-
 rentia sacerdotes, & cæteris humanitatis officijs com-
 plecti: pauperibus denique, qui circa templa illa con-
 sidebant, pecuniam erogare.

His rebus gestis Vandalos sequi: & ex eo tempore per iter vniuersum vt Vádali similia consciscere scelera, sic speculatores similibus pietatis officijs perfungi non delliterunt. Vbi propius ad Tripolim ventum est, speculatores auertunt: nuntiant Cabaoni, quæ tum Vandali, tum ipsi in Christianorum templa præstitissent, & quòd hostes essent in proximo. Quibus auditis, Cabaones parat se ad prælium: in quo magna pars Vandalorum interiit: multi ab hostibus capti, perpauci autem ex eo exercitu domum reuerterunt. Atque hæc quidem plaga à Maurusij Thrasymundo inflictæ fuit: qui postquam viginti septem annos Vandalorum gentem rexisset, abijt è vita.

De Belissarij contra Vandalos expeditione, & eorum internitione. Cap. XVI.

ESt apud eundem scriptorem, Iustinianum misericordia erga Christianos, qui in illis locis miserè affligebantur, adductum, bellum indixisse Vandalis, sed hortatu Ioannis, qui aulæ præfectus fuit, à proposito destitisse: postea tamen per visionem, quæ ei apparuit, admonitum, vt eam expeditionem suscipere non tardaret. Nam iniurias Christianis illatas vlciscendo, esset Vandalos omnino profligaturus. Hac igitur visione animatus, septimo anno imperij sui, Belissarium ad bellum Chartagini contra Vandalos gesturum mittere statuit. Naui igitur prætoriam, in qua trajceret Belissarius, circiter æstiuum solstitium ad litus, quod ante palatium est, appellit: Epiphanius, qui tum episcopus Constantinopolitanus fuit, de more precari, nonnullos ex militibus baptismi lacuacro tingere aggreditur, postremò eos ad nauem prætoriam deducit. Commemorantur præterea ab eodem auctore nonnulla de Cypriano martyre, quæ sunt huic nostræ historiæ valde accommodata, sic enim scribit. Cyprianum, virum sanctissimum Chartaginés ad vnum omnes in primis colunt: cui templum plane memorabile extra urbem ad litus maris extruxerunt: eūq; cū alijs pietatis officijs venerantur, tum festū diē, quæ Cypriana vocat

quo-